

Vraag nr. 86
van 8 januari 1999
van de heer JOS STASSEN

Beschermde landschap Kemmelberg – Speelbos

Het provinciebestuur van West-Vlaanderen is eigenaar van de bij koninklijk besluit van 24 december 1979 als landschap beschermde Kemmelberg in de West-Vlaamse gemeente Heuvelland. Dit landschap is daarenboven een erkend en planologisch vastgelegd natuurgebied, dat omwille van de heropbouw van zijn natuurwaarden bijna volledig werd afgesloten.

Ingaande op het voorstel van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, aan de openbare besturen om een deel van het openbaar domein te bestemmen als "speelbos", wenst het West-Vlaamse provinciebestuur een ten behoeve van de natuurheropbouw afgesloten deel van de Kemmelberg, namelijk hoek Kattkerkhofstraat-Bergstraat, open te stellen en als "speelzone" in te richten vanaf 2001. Bovendien wenst het provinciebestuur dit gebied zo snel mogelijk tot 31 december 2000 voorlopig toegankelijk te stellen als tijdelijke speelzone.

Daartoe werd door de provincie nu reeds een politieel toegankelijkheidsreglement goedgekeurd, na gunstig advies van de gemeente Heuvelland, van de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), en in de adviescommissie van 15 december, zonder melding te maken van het advies van Monumenten en Landschappen. Want omdat het om een beschermd landschap gaat, werd uiteraard ook het advies van Monumenten en Landschappen gevraagd. Maar aangezien dit advies negatief en bindend was, werd dit door het provinciebestuur gewoon genegeerd en niet in de overwegingen van het ontwerpreglement voor de provincieraadsleden vermeld.

1. Steunt de minister Monumenten en Landschappen of Aminal, en op welke gronden ?
2. In hoeverre is het verantwoord speelbossen toe te laten in beschermde landschappen en natuurgebieden, zeker in die welke door overbetreding (bv. door rally's en andere sportmanifestaties) zeer erosiegevoelig zijn en permanent moeten worden heropgebouwd door ze af te sluiten ?
3. Vreest de minister niet dat een eventueel gunstig advies van zijnentwege een precedent zal scheppen ten voordele van andere recreatieve mogelijkheden, waardoor het beschermingsbesluit in de feiten zou worden uitgehold ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. De betrokken diensten hebben vanuit hun specifieke bevoegdheden en beleidsdoelstellingen een standpunt ingenomen.

Het behoort, conform de voorgeschreven beslissingsprocedure, niet tot mijn bevoegdheid hierin de eindbeslissing te nemen.

2. De afdeling Bos en Groen heeft zich in zijn advies laten leiden door diverse factoren. De bossen van de Kemmelberg zijn steeds veel gebruikt geweest door de jeugd om in te spelen. Dit had een nefaste invloed op de ecologische waarde van het bosbestand. Daarom zijn in het verleden belangrijke delen van het bos met draad afgesloten voor het publiek.

De provincie plant in een speelbos voor de jeugd op een recentelijk aangekocht perceel dat dicht bij het dorp is gelegen, dat weinig natuurwaarde heeft en dat optimaal kan worden ingericht als speelbos. De begroeiing van dit perceel is echter nog te jong, waardoor er nog geen "bossfeer" heerst.

Dit speelbos zal worden opengesteld voor de jeugd op 1 januari 2001.

Intussen zou er echter geen speelbos meer zijn, terwijl de vraag naar speelbossen zeer groot is.

De afdeling Bos en Groen oordeelde dat het in dit geval verantwoord was om gedurende deze korte periode (tot 21 december 2000) toch nog een beperkt deel van het oude bos voor bosspeel te laten betreden door de jeugd.

3. Het al dan niet nodig zijn van een bindend advies van Monumenten en Landschappen hangt zowel af van de inhoud van het beschermingsbesluit, als van de aard van het recreatief gebruik.

Het aanbrengen van infrastructuur is stedenbouwkundig vergunningplichtig in natuurgebieden (volgens het gewestplan). Andere wetgevingen, zoals het Bosdecreet en het decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bevatten

specifieke bepalingen ter voorkoming van verstoring in bossen en andere natuurgebieden (in de ruime zin van het woord).

Ieder dossier dient in het kader van de diverse wetgevingen te worden beoordeeld. Dergelijke afweging mag niet worden gelijkgesteld met een algemeen precedent. De beschermingsbesluiten worden dan ook niet uitgehold.

(Antwoord Steve Stevaert : BVA nr. 9 van 5 maart 1999, blz. 1130 ; antwoord Luc Martens : ibid., blz. 1200 – red.)